

Uganka.

Štiri sèstre vsako léto se kažó,
 Nam daróve mnogoliène prinesó :
 Prva mlada, lehkónoga skaèe v svét,
 Ponujáje v véncih róž dišéèih cvét ;
 Druga z délom poljskim lice si potí,
 Kòso v travi kléplje, krívi srp ostrí ;
 Tretja drva séka, sadje spravlja v kót,
 Grozdje sládko trga, vinski polni sód ;
 A četrta v kòžuh je ogrnena,
 Rokavíèe íma, v péè obrnena.
 Vsem je znano štirih sèster teh imé :
 Kdor ne vé ga, on prebistre nij glavé.

— x —

Bodite usmiljeni.

Markee, sin imovitih starišev, hodil je v prvi razred ljudske učilnice. Učil se je vrlo dobro ter je bil krotak in miren kakor ovčica. Vsi učenci so ga ljubili, a tudi on je ljubil nje.

Minulo je prvo polletje, in nastopilo je drugo. V drugem polletji pa otroci ne pišejo samó na plóèice, ampak pišejo tudi na pisanke in to s peresom in črnilom. Zatorej reko gospod učitelj necega dne: „Otroci! jutri si prinesite vsak pisanko po 2 krajcarja in jedno pero po krajcarji, ker bomo začeli s črnilom pisati.“ O kako so se otroci temu veselili. Plésnili so v roké od samega veselja.